

[Tinning]

vil være på samme niveau osv. Den bemærkning, som fru Aase Olesen har fået ind, har ikke nogen som helst betydning for, hvordan tingene kommer til at udvikle sig. Dermed føler jeg mig bekræftet i, hvad jeg har troet hele tiden, at det endnu en gang er lykkedes for socialministeren at tage bagenden på det radikale venstre.

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Det, hr. Tinning siger her, står i skærende modstrid med hele den debat, der blev ført nu for snart længe siden om boligudgifterne og om vurdering og snagen, som man sagde, i de unges flytning. Da ville man ikke acceptere, at jeg sagde, at der var et overordnet grundprincip.

(Kort bemærkning).

Tinning (VS):

Jo, men fru Aase Olesen finder hele tiden på noget nyt. Jeg skal sige det meget kort så. Det, der står i bemærkningerne, er, at kommunen nu skal tage stilling til, om det er rimeligt, at de unge flytter hjemmefra. Det har kommunen altså ikke skullet tage stilling til endnu ud over det helt almindelige, at man skal tage stilling til, om den unge påtager sig en udfgift, hvor hensigten er at lade bistandskontoret betale. Det er den almindelige regel, og den vil gælde hele tiden. Nu står der, at kommunen, hver gang en ung kommer og siger: jeg er flyttet hjemmefra, skal tage stilling til: er det nu rimeligt, at han eller hun er flyttet hjemmefra? Der står sågar, at det f.eks. kun vil være rimeligt, hvis det skyldes forholdene i hjemmet eller noget vedrørende uddannelse.

Sagt på en anden måde er det altså sådan, at den unge nu for at være sikker skal sige til socialrådgiveren: ved du hvad, vi har det sådan derhjemme, at jeg har været nødt til at flytte. Indtil i dag har det været sådan, at man, hvis man var 18, kunne gå op og sige: nu er jeg flyttet. Det var det, og det er en nyhed, og det er en forskel, og det er noget andet, der nu kommer til at gælde.

Socialministeren (Palle Simonsen):

Jeg bliver nødt til at starte med at sige til hr. Agerschou og hr. Tinning, at jeg ikke

tror, at det vil løse nogen problemer at gentage de samme svar på de samme spørgsmål, som vi har været igennem under denne tredsjebehandling, som vi har været igennem i snart utallige samråd, og som vi har været igennem i utallige spørgsmål i folketingets socialudvalg.

Jeg mener faktisk ikke, at vi kan komme det nærmere, medmindre – og det har jeg forstået ikke er tilfældet – man i virkeligheden ønsker at indsnævre skønsmuligheden.

Jeg vil sige til hr. Erik B. Smith, der kommer ind på spørgsmålet om § 43-modtagerne, at jeg til gengæld skal gentage – fordi det er en af de nyere ting, som dog kun har været behandlet én gang her og ved ét samråd, så det adskiller sig for så vidt fra de andre spørgsmål, som vi nu har været igennem utallige gange – hvad jeg sagde for et øjeblik siden i mit svar, at der ved udmåling af kontanthjælp til en ung, som er hjemmeboende hos forældre, der modtager kontanthjælp, bør tages hensyn til, at fordelene ved fælles husførelse vil være begrænset. Dette kan danne grundlag for at udmåle hjælpen i opadgående retning, således at beløbet eventuelt bliver højere end tilskuddet fra Statens Uddannelsesstøtte til hjemmeboende. Det mener jeg også hermed står klart, og det skal heller ikke debatteres mere, medmindre man ønsker at indsnævre skønsprikket.

Når hr. Erik B. Smith gør gældende, at det, der var problemet med ungdomscirkulæret, netop var, at nogle kommuner havde for stram en praksis på det område eller fik for stram en praksis, så vil jeg da godt være enig med hr. Erik B. Smith om dette. Det er faktisk det, vi prøver at få løst her, men der er også en stor afstand mellem et forsøg på at løse dette og så gå frem til det, socialdemokratiet nu åbenbart står på, nemlig et niveau, som ikke bare er stipendier, ikke bare er stipendier plus lån, men også er de erhvervsindtægter, som de uddannelsessøgende måtte have ved siden af.

Jeg skal slutte med at give et svar til fru Aase Olesen, som spørger om noget væsentligt og mere principielt, nemlig hvorvidt denne debat ikke giver anledning til nogle overvejelser om en nærmere analyse af kontanthjælpsafnittet i bistandsloven. Dertil vil jeg godt sige: jo, det gør det. Derfor overvejer jeg også at genoplive kontanthjælpsudvalget med henblik på at se, om det er muligt at